

अन्धुल m. N. eines Baumes, *Acacia Sirissa Buch.*, ЧАБДАК. im ÇKDR.
— S. शिरीष.
अन्ध m. N. eines Volksstammes, der AIR. Br. 7, 18. neben den Puṇ-
dra, Çabara, Pulinda, Mātiba genannt wird. VP. 190, N. 69. Co-
LEBR. Misc. Ess. I, 315. LIA. I, 178, N. 1. 820. Verz. d. B. H. 240, Z. 6. v.
u. HIOUEN-THSANG 361. fg. N. einer Dynastie VP. 472. 473. fg., N. 63. 476,
N. 64. Nach M. 10, 36. Name einer Mischlingskaste: वैदेहिकादन्धमैदौ ब-
ह्दिर्ग्रामप्रतिश्रयौ (nach KULL. die Mutter: कारावरस्त्री); ihre Beschäf-
tigung die Jagd 48.
अन्धक (von अन्ध) s. मकान्धक (R. 1, 71, 10.).
अन्धभृत्य (अन्ध + भृत्य) m. pl. Name einer Dynastie VP. 472. LIA.
II, 344.
अन्न (part. praet. pass. von 1. अद्) 1) adj. gegessen AK. 3, 2, 60. TRIK.
3, 3, 226. H. an. 2, 257. MED. n. 2. Sonst nicht zu belegen. — 2) m.
Sonne SIDDH. K. im ÇKDR. — 3) n. a) Speise, Nahrung NIR. 3, 9. AK.
2, 7, 24. अन्ना यदिन्द्रे: प्रथमा व्याश्रि RV. 3, 36, 8. मोघमन्नं विन्दते अन्नचेता:
10, 117, 6. 1, 61, 7. 10, 107, 7. AV. 5, 18, 4. 28, 3. 8, 2, 19. u. s. w. ÇAT. Br.
14, 8, 13, 1—3. (= BRH. ÅR. UP. 5, 12). BRH. ÅR. UP. 4, 2, 5. अन्न्यते ऽत्ति च
भूतानि । तस्मादन्नं तदुच्यते इति TAITT. UP. 2, 2. मेदोऽसृञ्जोसमञ्जास्थि व-
दन्त्यन्नं मनीषिणः M. 3, 182. प्राणस्यान्नमिदं सर्वं प्रजापतिरकल्पयत् । स्या-
वर् नृजं चैव सर्वं प्राणस्य भोजनम् ॥ 3, 28. दूषयेच्चास्य (sc. अरे:) सततं
यवसानोदकेन्दधनम् 7, 195. चरणामन्नमचरा दंष्ट्रिणामव्यदंष्ट्रिणाः 29. R. 5, 33,
42. HIT. I, 47. अन्नपत्ति M. 9, 11. अन्नसंस्कार N. 15, 3. मिष्टमन्नम् R. 1, 19, 22.
सुजीर्णमन्नम् HIT. I, 19. प्रशस्तमन्नभोजनम् R. 2, 12, 92. अन्नपानेन विविधेन
INDR. 4, 11. विविधैरन्नपानैः R. 2, 10, 15. भक्ष्यान्नपानैः 1, 12, 10. pl.: अन्नयेत्
— नूननैः M. 3, 81. 124. मिष्टान्यन्नानि VIÇV. 3, 3. अन्नानां निचयं सर्वं सूत्रस्व
शबलं VIÇV. 2, 24; vgl. मुन्यन्न. Wird mit der Person, die die Speise ge-
niesst oder für die sie bestimmt ist, zusammeng.: गणान्न, गणिकान्न, दे-
वान्नानि M. 4, 209. 212. 213. 5, 7. Im comp. s. घृतान्न, तदन्न, दून्न, पीवो-
अन्न, वशान्न u. s. w. — b) gekochter Reis, die Hauptnahrung des Inders,
AK. 2, 9, 48. TRIK. 3, 3, 226. H. 395. an. 2, 257. MED. n. 2. अन्नेन व्यञ्जनम्
P. 2, 1, 34. धान्यमन्नं च M. 10, 114. धान्यान्नधनचौर्याणि 11, 162. — c) Korn
überhaupt (धान्य) RĀĀN. im ÇKDR. ता (sc. आयः) अन्नमसृञ्जत तस्माद्यत्र
क्व च वर्धति तदेव भूयिष्ठमन्नं भवति KĀND. UP. 6, 2, 4. आदित्याज्ञायते
वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः M. 3, 76. कृतान्नं zubereiteter Reis 9, 219. 10, 86.
94. 11, 3. 12, 65. अकृतान्नं ibid. श्रुक्वान्न 11, 166. — d) Vishṇu (unter
seinen 1000 Namen) ÇKDR. — e) Wasser NAIGH. 1, 12. — f) Erde (im
Vedānta) COLEBR. Misc. Ess. I, 374. — अन्नन्न oder अन्नन्नं P. 6, 2, 161.
अन्नकाम (अन्न + काम) adj. Speise verlangend RV. 10, 117, 3. KĀTJ.
ÇR. 4, 4, 2.
अन्नकोष्ठक (अन्न + कोष्ठक) m. Kornkammer H. 1012.
अन्नगति (अन्न + गति) f. Speiseweg, Speiseröhre SUÇ. 1, 307, 19.
अन्नगन्धि (अन्न + गन्धि?) m. Durchfall TRIK. 2, 6, 15.
अन्नजित् (अन्न + जित्) adj. Speise ersiegend, zur Erklärung von वाज-
जित् ÇAT. Br. 5, 1, 4, 15.
अन्नजीवन (अन्न + जीवन) adj. von Speise lebend ÇAT. Br. 7, 5, 4, 20.
अन्नतेजम् (अन्न + तेजम्) adj. mit der Herrlichkeit der Speise versehen
AV. 10, 3, 34.

अन्नद (अन्न + द्) 1) adj. Speise gebend M. 4, 229. — 2) m. ein Bein.
Çiva's MBh. 12, 10382.
अन्नदान (अन्न + दान) n. das Geben von Speise, अन्नदानमाहृत्य N. des
164sten Adhja im BHAVISHJOTTARAPURĀNA Verz. d. B. H. 137.
अन्नदोष (अन्न + दोष) m. ein Versehen beim Genuss von Speisen, ein
Versehen gegen die Enthaltbarkeit M. 5, 4.
अन्नपति (अन्न + पति) m. Herr der Speise VS. 11, 83. AV. 13, 3, 7. 19,
55, 5. ein Bein. Savitar's KĀND. UP. 1, 12, 5. Agni's KĀTJ. ÇR. 5, 13,
1. Çiva's MBh. 12, 10382.
अन्नपूर् (अन्न + पू) ÇAT. Br. 6, 3, 4, 19. zur Erklärung von केतलू.
अन्नपूर्णा (अन्न + पूर्णा) adj. reich an Speise; °पूर्णा ein Bein. der Durgā
Verz. d. B. H. No. 1343.
अन्नपेय (अन्न + पेय) n. ÇAT. Br. 5, 1, 2, 3. 4, 12. 25. u. s. w. zur Erklä-
rung von वाजपेय.
अन्नप्राशन (अन्न + प्राशन) n. die erste Fütterung des Kindes mit Reis,
eine religiöse Handlung, die im 6ten Monat nach der Geburt vollzogen
wird, M. 2, 34. JĀÉN. 1, 12. Verz. d. B. H. No. 321. 1020. 1031. Diesen
Namen führt ein Pariçishta zum SV. Ind. St. I, 59.
अन्नभाग (अन्न + भाग) m. Speiseantheil AV. 3, 30, 6.
अन्नभुज् (अन्न + भुज्) Speise genießend, ein Bein. Çiva's MBh. 12,
10382.
अन्नमय (von अन्न) adj. f. ई aus Speise gebildet, aus Speise bestehend:
अन्नमयं हि सोम्य मनः KĀND. UP. 6, 5, 4. रतमन्नमयमात्मानम् TAITT. UP.
2, 8. कोश SARVOP. S. in Ind. St. I, 301. अन्नं प्रकृतमुच्यते ऽस्मिन्नित्यन्नमयो
पतः P. 5, 4, 21. Sch. प्रकृतमन्नम् = अन्नमयम् ibid. der grobe Körper (स्थू-
लशरीर) wird im Vedānta अन्नमयकोष genannt, VEDĀNTAS. im ÇKDR.
COLEBR. Misc. Ess. I, 373.
अन्नमल (अन्न + मल) n. 1) die Excremente P. 6, 1, 148. Sch. — 2) ein
berauschendes Getränk ÇKDR., vgl. M. 11, 93: सुरा वै मलमन्नानाम्.
अन्नभट्ट N. pr. Verfasser des TARKASAṅGRAHA, eines Compendiums der
Vaiçeshika - Lehre, Z. d. d. m. G. VI, 9. Verz. d. B. H. No. 682. —
Wohl eine Verstümmelung von अन्नभट्ट.
अन्नरस (अन्न + रस) sg. oder pl. Speise und Trank: अन्नरसैः सह संभुक्ते
व्याधिरन्नरसे यथा DAÇ. 2, 57. यमस्वन्नरसं प्रादात् N. 5, 37. नानाविधानन-
रसान्वयमूलपालाश्रयान् । तेषु द्वा R. 2, 54, 17. Getrennt erscheinen die
Worte VIÇV. 2, 24: रसेनानेन पेयेन लेख्योप्येषा संयुतम् । अन्नानां निचयं
सर्वं सूत्रस्व शबले वर ॥ WILS.: Nahrungssaft.
अन्नरसमय (von अन्नरस) adj. f. ई aus Speise und Trank bestehend: स
वा एष पुरुषो ऽन्नरसमयः TAITT. UP. 2, 1, 2. RÖER: for man is verily the
essence of food.
अन्नवत् (von अन्न) adj. mit Speise versehen RV. 10, 117, 2. AV. 18, 4,
21. KĀND. UP. 1, 3, 7. TAITT. UP. 3, 6, 7.
अन्नविकार (अन्न + विकार) gaṇa अन्न्यादि. m. Umformung der Speise,
der männliche Samen RĀĀN. im ÇKDR. Vgl. TAITT. UP. 2, 1: अन्नान्नैः.
अन्नावद् (अन्न + विद्) adj. Speise besitzend AV. 6, 116, 1.
अन्नहोम (अन्न + होम) m. ein beim Açvamedha übliches Opfer (von
अन्न्य, सक्तवः, धानाः, लाजाः) ÇAT. Br. 13, 2, 4, 1. 5, 4, 4; vgl. VS. 22, 23. 24.
अन्नाकाल (अन्न + अकाल) m. Hungersnoth: अन्नाकालभृतो दासः ein